

i Betragtning, og det er derfor at jeg troer, at det ikke kan siges at være fuldkommen billigt ligeoverfor Statskassen, at man sætter Villkarene saaledes, som det her er foreslået. — Vi komme nu til det andet Punkt, det, der angaaer Kornafgiften. Med Hensyn til dette maa det paa den ene Side indrømmes, at det vistnok for de fleste Mænd her i Landet stiller sig som en god og sund Betragtning, der er gjort gjældende, at med Kornafgifters Afløsning maa man være noget varsummere end med Pengeafgifters Afløsning, fordi der virkelig i al den Tid, Noget af os kan huske — og hvad man selv har oplevet, gjør jo et stærkere Indtryk — har fundet en Stigen af Kornpriserne Sted. Det er altsaa Noget, der synes mig fuldkommen naturligt, at man siger: Nei, for vort Korn ville vi dog nok have Noget mere end for Penge. Smid- lertid har den ærede Ordfører fremført en Betragtning, som i Grunden kan fremsættes saaledes, at vi dog ikke bør indskrænke os til den Tid, vi kunne huske, men at vi bør kaste vort Blik tilbage til Fortiden; thi fordi Noget ikke er skeet i vor Tid, derfor kan det godt skee i Fremtiden, og ville vi overbevise os om det, maae vi her som ellers benytte Historiens Vidnesbyrd. Og hvad siger Historien om denne Ting, naar vi ikke indskrænke os til den nyeste? Saa siger den, hvad den ærede Ordfører har sagt. Meget rigtigt, der har været Perioder forud for de sidste 50 Aar, hvor det Modsatte har været Tilfældet. Smidlertid vil jeg dog tillade mig at gjøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at det har været saaledes, at der ogsaa i den Tid, der gik forud for 1820, har været en lang Periode, hvori der har været en stadig Stigen. Saaledes kan jeg vel allerede begynde med Aaret 1730. Fra 1730 have Kornpriserne, naar vi tage dem fra 10 til 10 Aar, og indtil 1810 været, ligesom de have været i de sidste 50 Aar, i stadig Stigen. Det var først efter 1810 og til 1820, at Faldet kom, men fra 1820, da de vare komne ned til Lavpunktet, have de atter stadigt hævet sig. Naar man nu altsaa vil slutte Noget fra denne Erfaring, maa man sige, at der kan komme et Tidspunkt, hvor Priserne falde, men Sagen er den, at, dersom

dette vil gjentage sig paa samme Maade som sidst, saa vilde de, dersom man blot holder denne Svie ud i nogle Aar, nok komme til at stige igjen. Det er egentlig dette, som vort historiske Vidnesbyrd nærmest tilfiger, og jeg troer derfor, at man maa sige, at selv om man udvider sit Blik, saaledes som den ærede Ordfører har gjort det, er der dog ikke saa Lidt, der taler for, at den, der eter en saadan Herlighed som en aarlig betydelig Kornafgift, skal være noget varsum med at stille sig af med den, og derfor kunde det vel være, at Noget kunde tale for, at den Afgjørelse, der er truffen i Landsthinget, nemlig at det skal være noget dyrere at afløse en Kornafgift end en Pengeafgift, kunde vinde Samstemning hos flere kyndige Mænd. Det er af denne Grund, at jeg har Betænkelighed ved det Forslag, som af Udvalget er stillet under Nr. 3. — Hvad de Forslag, som ere stillede under Nr. 4 og 5 angaaer, da gaae de jo væsentlig ud paa det Samme som Finansministerens oprindelige Forslag, og da jeg ikke har mindste Grund til at afvige fra min Forgænger i saa Henseende, vil jeg for mit eget Bedkommende kunne tiltræde dem, men kun under den Reservation, at jeg maa sige, at jeg ikke kan frakjende denne Betragtning med Hensyn til Kornpriserne en ganske væsentlig Betydning. Naar det ærede Thing derfor sætter Priis paa, at denne Lov skal være nogenlunde færdig paa at blive færdig i denne Sessjon, saa vilde jeg ansee det for at være det Forsigtigste, at man ikke vedtog noget af disse Endringsforslag, men derimod i denne Henseende blev staaende ved, hvad der er blevet vedtaget i det andet Thing. — Det er disse Betragtninger, jeg vilde tillade mig at fremsætte. De Herrer ville see, at jeg for mit eget Bedkommende ønsker at stille mig gunstigt til den Tanke, som er udtrykt i denne Lov. Jeg ønsker, at en Afløsning maatte kunne skee til de Mænd, som maatte være tilbøielige til at afløse, og jeg ønsker, at det maa skee paa rimelige Villkaar for dem, men jeg vil tillade mig at henstille, om det vilde være rigtigt at foresøge paa at faae dette gennemført i den Udstrækning, som er tilfattet af det ærede Udvalg med den Moderation, som man har tænkt paa